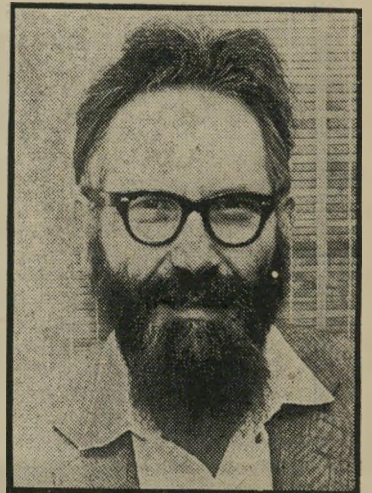

במוצאי שבת (1/1), בשעה 19.30, ישודר בטלוויזיה מישר מיוחד במינו. יהיה זה יכוח פתוח בין חוגים חרדים קיצוניים על הנושא: האם צריכות בנות דתיות להתנדב לשרות לאומי?

הרבנים הספרדים, שהשמיעו לא אחת התנגדות טוטאלית לשרות בנות, סרבו סירוב מוחלט להופיע בוויכוח. באותה איצי טלה - שהטלוויזיה מוקצה מחמת מיאוס, רחמנא ליצלן - התעטפו גם אנשי אגודת ישראל, שנתבקשו להשתתף בוויכוח. אלא שמאחורי הסירוב הפורמלי הסתתר הפחד מפני היחשפות בציבור בנושא בלתי פופולארי. "יש פסק של הרבנים", אמרו, "וזה מספיק".

חרדה מובנת. הצעירות הדתיות הן מתנדבות מחזור הגלילית, שהסכימו תחיי

רב בנימין צביאלי אומץ לב

לה להשתתף בצילומים, ביקשו מאוחר יותר, שלא לשרד את צילומיהן ואת דבריהן. הן חרדו של אלה, לפחות, היתה מובנת. קדמה לכך מערכת של שיטפתרמה ללא תקדים בציבור הדתי.

על רקע זה, צריך היה ר' בנימין צביאלי, האחראי להפקת תוכניות הית והמסור רת בטלוויזיה, לאור אומץ לא מבוטל כדי להביא לשידור נושא כה שנוי במח

צילום

ניצוד השיג חיים יבין

את הסקופ העולמי עם מזכיר האו"ם

שאל שאלות נוקבות ביותר על עברו שלו וזדהים האוסטרי קצין הוורמאכט במלחמת העולם השנייה, ועל יחסו למדינת ישראל, לשליחות יארינג ומיסמן יארינג, עליו נתבקשה ישראל להשיב.

הדיפלומט האוסטרי, פגוע כולו בחותם המינהגים והנימוסים האירופיים, מאופק וידידותי, השיב תשובה דיפלומטית מתחמקת ביותר על השאלה האחרונה. היתה גולת הכותרת מבחינת ההתענינות הציבורית בישראל. לעומת זאת, היה מוכן להרחיב את הדיבור על רגשותיו ועל סבל משפחתו בתקופה הנאצית. חוגים יודעי דבר העריכו, כי רצונו העז להדגיש עובד זה, שלווה במימיקה מתאימה, טומן בחובו את סוד הסכמתו להעניק ראיון בלתי עדי לכתב הטלוויזיה הישראלית.

אגב כך הסתבר שיבין בן ה-40, שיצא לארצות הברית עם רעייתו יוספה והבת הפעושה דפנה באוקטובר, הוא עדיין השד"ן הפופולארי ביותר בישראל. כדיווח טלפוני מארצות הברית, סיפר הכתב הוותיק יגאל לוסין בהתרגשות לעמיתו יעקב אחימאירי, כי כאשר הולך יבין ברחוב בניו יורק, אנשים מזהים אותו, טופחים על שמו ומרעיפים עליו דברי הערצה למכיר. ביר, כמובן, ישראלים בהווה ובעבר.

סקופ עולמי השיג השבוע חיים יבין, כמעט במקרה, כאשר נועד לראיון בלתי עמ מזכיר האו"ם החדש ד"ר קורט ולד הייס, מיד עם היכנסו של האחרון לתפקידו. דו. חיים יבין ויגאל לוסין הסתובבו נואשות במסדרונות האו"ם בניסיון להשיג חו"מ ויזואלי כלשהו על ולדהיים, שהיה עד כה די אלמוני בזירה הבינלאומית של האומות המאוחדות, כאשר פנה אליהם פתאום איש המנגנון ואמר: "קבעתם ראיון עם ולדהיים? חכו, אכנים אתכם מיד אחר רי נציגי הטלוויזיה הגרמנית." יבין חיפש מיד בקדחתנות צלם מצויד במצלמה מתאימה. הראיון כולו צולם בצבע, כי זה מה שהיה בידי הצלם שנמצא. התוצאה: לא רק שיבין יצא יפה במיוחד בצבע, אלא שזה גם יאפשר לטלוויזיה הישראלית להפיץ את הראיון הבלעדי בתחנות חוץ. לגבי עיתונאי, שהחל את הקאריירה שלו כמגיש חדשות פוטוגני, הגיע בכך יבין להישג כלל לא מבוטל. הסקופ הוא בעצם השגת הראיון האקסלוסיבי, ששודר בפני צופי הטלוויזיה הישראלית ביומן אירועי השבוע ביום השישי האחרון. היתה זו פעם בניו יורק, אנשים מזהים אותו, טופחים על יו בלעדי לכתב ישראלי.

לוקת, וכה מסעיר. עורך המישה, ישראל גולדריכט, צעיר כבוש כיפה סלונה, ניגש לטפל בענין בחרדת קודש, יחד עם הבמאי הדתי אדיר זיק.

בדיון בולפן שחשפתנה גם שלוש נשים: המנהל השדרות - אסתר ברזל, הממונה על כתיספר טעניטיפה במשרד החיינוך - והבה מלכיאל, שהיא אשה דתית המצדדת בהתנדבות בנות לשרות לאומי. מנגד תופיע מנהלת בית-ספר של פועלי אגודת ישראל - שושנה ביהובסקי, שתטען ען נגד. הוויכוח ישודר במסגרת תוכנית המבדיל, שהיתה עד כה מסגרת לתוכניות פולקלור מפוברק, חסר טעם.

מדיניות חדשה. מישר זה, שיהולל סערת רוחות במחנה הדתי בארץ ובחוץ ארץ, אכן מציען שינוי קו סטאלי בתוכניות המבדיל. קו שיישק, כאשר תעסק התוכנית, בעתיד, בעיקוב אחר פעילות המיסיון בארץ, במידת נחיצותו או אי

גילוי רצון רע. אנשי מדור הספורט של הטלוויזיה עשו את כל המאמצים כדי לשגר צוות מיוחד לראנגון ולבאנגקוק. אבל שמואל אלמוג, מנכ"ל רשות השידור, גילה פעם נוספת רצון רע. אטימות, וחוסר מקצועיות מדהים, כאשר הודיע לאנשי מדור הספורט, בישיבה סגורה, כי אול התקציב לנסיעות לחו"ל.

הרישעות, הטמונה בנימוק זה, היא, שני תן להעביר סכומים מסעיף לסעיף בתקציב: צריך רק לפנות ולבקש את אישור האוצר. מדור הספורט של הטלוויזיה, שי עדיין לא ויתר על מאבק בנושא זה, היה מוכן בשקט גמור לוותר על סכום זה מתקציבו, כדי לממן את כיוטי אירועי הספורט המרכזיים האלה. אבל ברשרת הביונות והזלזול בציבור הצופים, האופייניים לטלוויזיה - הכל צפוי והרשות אינה נתונה.

תדרין

סרט טלוויזיה (יום ד' 29/12, 20.40) סתיו אפאלאצי - דרמה רגילה על משפחה נצרכת בעיר שדה אמריקנית התולה תקוות שוא בהצלחתו האמנותית של הבן הוג, שגילה כשרון נדיר בעבודות קראמיקה. לאהר שכל המשפחה נרתמת לאיסוף כספים על מנת לממן את השתלמו תו בתחום זה, מתנפץ החלום לרסיסים.

אתור קנדי ב"סתיו אפאלאצי" תקוות שוא

כאשר אולה נערתו מסבירה לו מדוע הוא חייב להשאר. משתתפים: אתור קנדי, תרזה רייט ופיליפ אלפורד.

קלארק גיי (יום א' 2/1, 20.20) סרט דוקו מנטארי על חייו, אהבותיו וסרטיו של הכוכב הנודע, שהופעתו בתפקיד רט ברטלט בסרט הענקים חלף עם הרוח היא בלתי נשכחת.

ביורד יש (יום א' 2/1, 21.20) טיפוח גשם (מישר דחי). משתתפים: יוסי בנאי, עדי נה גורן, אברהם הפני, ישראל גוריון, אלכסנדרה, אירית סנדנר ואחרים. במאי - יהודה נאמן.

השעה השישית (יום ג' 4/1, 20.20) בעקבות הקרנת גירסה קולנועית דוקומנטארי דראמטית איטלקית של משרת דרייפוס, ייערך דיון בולפן על משפטו של הצנחן הצרפתי היהודי שנידון לפני 75 שנה על בגידה שלא בגד - פרשה שהסעירה את כל העולם הנאור, בזכותו של הסופר הנודע אמיל זולה, שעמד על גילוי האנטישמיות במהלכה. היתה זו פרשה שהשפיעה במישרין על העתונאי הווינאי תיאודור הרצל, להקים את רעיון הציונות המדינית. משתתפים: עורך הערך דרייפוס באנציקלופדיה העברית ד"ר משה קטן, הידוע לציבור הצופים מסרטו של יוסי גודארד על משפחת מרובות ילדים, כאבי משפחה בת 11 נפשות, ראש המחלקה לגנור ולחלוצ של הסוכנות היהודית מר"דכי (מילכה) בן און מן שהיה קצין חינוך ראשי בצה"ל, ח"כ בנימין הלוי, בעבר שופט בית הדין העליון, שיציג את הצד המשפטי של הפרשה תוך השוואה לפרשיות דומות בישראל, ד"ר דוב לאור מרצה למדע המדינה באוניברסיטת תל אביב, מפיץ - דב שגור, מנחה - ישעיהו בן-פורת.

נחיצותו של יהודי כמו הרב מאיר כהנא, או בתנועת גשר, הפועלת ממרכזה בגוש עציון לקירוב לבבות בין דתיים לחילוניים.

הנהלה

התעללות נוספת

באוהדי הסרט

זלזולה של הטלוויזיה ברבבות אוהדי הספורט חוזר שוב על עצמו. השבוע נודע, כי הטלוויזיה לא תסקור את משחקיה של נבחרת ישראל בכדורגל, שיתקיימו בכור מה בחודש מרץ, במסגרת הטורניר הקדמ-אולימפי, בו יקבע איוז נבחרת תשתתף באולימפיאדת מינכן. כן לא תסקור הטלוויזיה הישראלית גם את משחקיה של נבחרת הנוער, שתשתתף באליפות אסיה לנוער בבאנגקוק.

דליה מזור - בסירטי פידסומת

מתחת לאנטנה

הממוצעת של עובדי המחלקה, עם היכנסו למיטת הכלולות של מחלקת החדשות.

שידורי טלוויזיה ישירים לארצות הברית

נוכח ההתפתחויות העצומות, שיחולו במרוצת השנה בתחום הטלוויזיה בארץ, נערכים אולפני הרצליה לשידור ישיר מן האולפן ישר לתחנות הטלוויזיה של ניו יורק. זוהי הפעם הראשונה שחברה פרטית מנסה לחדר לתחום זה. הכוונה היא לשדר חדשות ותוכניות בצבע בקנה-מידה אמריקאי. השוק הישראלי, מסתבר, קטן ער יצחק קול, מנהל אולפני הרצליה. יש רק בעייה קטנה אחת, בינתיים. תחנת הלוויינים הישראלית, שהוקמה בעמק האלה, עדיין לא קושרה עם הלוויין. אבל קיימים כל הסיכויים, שהשקשך ייווצר בסיבוב אפריל-מאי 72. מכל מקום, ההכנות בהרצליה הן מעשיות ביותר ויקרות ביותר, שכן המדובר בכריש שת ציוד צילום ומכשירי הקלטה בצבע משוכללים ומורכבים מאד.

צבי גיד יכהו כמנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה הישראלית. בתוקף מינוי בפועל.

אבל לא היה זה דווקא המינוי הצפוי של גיל שגרם להתרגשות ולהתלהבות מלאת גיל. היה זה הסיפור, כי האחד והיחיד שניגש - אגב, בסוד גמור - למיכרו החיצוני על משרה זו, היה השדרן יאיר אלוני. בלסו בהעדרם, בוועדת המיכרזים - שדחתה, כמצופה, את מועמדותו של אלוני - סגן יו"ר רשות השידור נתן שחם, המנכ"ל שמואל אלמוג והסמנכ"ל ארנון צוקרמן, שאינם נוהגים להחמיץ בדרך-כלל ועדות מיכרוזים הדנות באיוש משרות בכירות.

הסיפור כולו לא היה גורם להתרגשות פומבית, לולא העובדה כי הרף כל השמועות, הניחושים והתחוזות, לא ניגש איש למיכרו מלבד אלוני, כשם שלא ניגש איש למיכרו הפנימי על משרה זו. רק טיפוס נועז במיוחד היה מוכן להכניס ראש בריא למיטה חולה.

נותר רק לאחל, מכל הלב, הצלחה לגיל, יהודי אימפולסיבי, המבוגר משיכבת הגיל

מי שאוהב מאד את דליה מזור, יוכל לראות אותה מככבת גם בטל מסכי הקולנוע. דליה משתתפת בסרט פירסו מת, שהופק עלידי הברה חדשה בשם טלסינה (טלוויזיה-סינימה). בעלי החב"רה הם: אולפני הרצליה ובמאי הפירסומת אילן אלדר. המפק בפועל, לייסי לוי עובד אולפני הרצליה, כבר הוציא לאור סידרה שלמה של סירטי פירסומת חדשים, בניסיון לכבוש את השוק בתחום זה. מטרת החברה היא בעיקר להיערך לקראת שילוב מישרי פירסומת מסחרית בטלוויזיה. אין ספק, כי הם יודעים מה שהם עושים. כי זכר אחד בטוח: ראשי רשות השידור אינם חוסכים מאמץ, בימים אלה, כדי לצוד קולות תבריינסת, בתקווה, שהללו יאשרו לאלתר פירסומת מסחרית בטלוויזיה. הסיבה: כורח מיידי לאון את הלקוחים.

סיפור בהמשכים

ההתרגשות במסדרונות הטלוויזיה היתה גדולה. היה זה ביום השישי האחרון, כאשר נתברר סופית, כי דובר רשות השידור